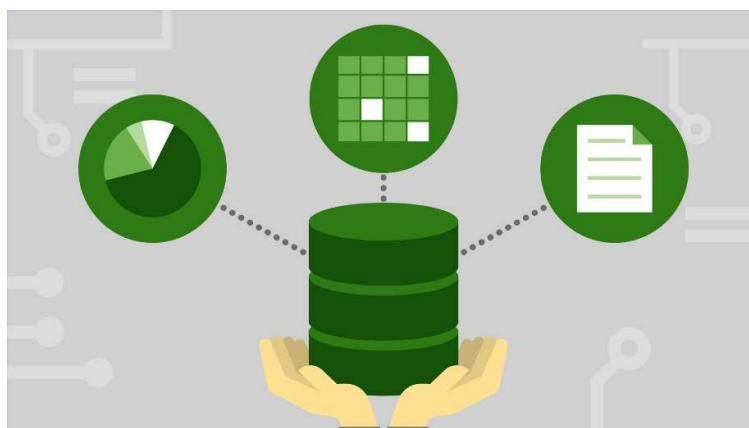

به نام خدا

دانشگاه تهران
پردیس دانشکده‌های فنی
دانشکده برق و کامپیوتر

آزمایشگاه پایگاه داده

دستورکار شماره ۲

مهلت تحویل :

۱۴۰۰/۰۱/۲۰

مجتبی بنائی

آنچه خواهید آموخت

در این دستور کار، به کاربرد عملی دیتابیس در سیستم های واقعی و آشنایی با **ORM** ها در توسعه برنامه های کاربردی خواهیم پرداخت. هدف اصلی این دستور کار، برقراری ارتباط منطقی و عملیاتی، بین دیتابیس طراحی شده و کدهای مورد نیاز برای پیاده سازی آن قابلیت ها به کمک توابع **Rest** است. این دید عملیاتی به شما کمک میکند ایرادات طراحی خود را با دقت در نیازمندیهای پیاده سازی، اصلاح کنید.

برای این منظور از فریمورک **nest.js** استفاده خواهد شد. این فریمورک با تکنولوژی **node.js** و زبان تایپ اسکریپت (زبان پیشنهادی مایکروسافت برای جاوا اسکریپت که بسیار شبیه زبان های سطح بالاست) طراحی شده است و علاوه بر لحاظ الگوهای مهندسی نرم افزار مقیاس پذیر در این فریمورک و الگوبرداری از انگولار، محبوبیت بسیار خوبی هم در چند سال اخیر به دست آورده است. **ORM** یا کتابخانه اتصال به دیتابیس **TypeORM** آن هم جزء نقاط قوت این فریمورک و دلیل اصلی انتخاب آن در این دستور کار بوده است.

اگر با نودجی اس یا **نست** کار نکرده اید، نگران نباشید. هم دستور کار، ساده است و هم خود **نست** بسیار منظم و ماژولار بوده و زبان تایپ اسکریپت هم شبیه زبان های سطح بالایی مانند سی شارپ (البته تا حدود زیادی) است.

پیش نیازها

نصب نود جی اس

ابتدا کتابخانه نود جی اس را از سایت رسمی آن (<https://nodejs.org/en/>) دانلود و نصب کنید.

سپس در خط فرمان، مطمئن شوید که نود، نصب شده است :

```
node --version
```

نصب VS Code

برای کار با نود جی اس و حتی سایر زبانها، محیط محبوب **vs code** را توصیه می کنیم . بنابراین این محیط را هم حتما نصب کنید. (هر چند بعید میدانم روی سیستم دانشجویان رشته کامپیوتر این محیط سبک وزن و محبوب، نصب نباشد)

نصب پستمن (postman)

برای کار با توابع **Rest** (توابعی که از طریق پروتکل **Http** فراخوانی می شوند)، پستمن یکی از بهترین گزینه هاست. هر چند در ادامه، از **Swagger** برای کار با **API** هایی که خواهیم نوشت استفاده می کنیم اما برای شروع کار، بهتر است پستمن دم دستتان باشد.

نصب nestjs

به کمک **npm** که ابزار مدیریت کتابخانه های نود جی اس است، خط فرمان نست را نصب کنید :

```
npm install -g @nestjs/cli
```

بعد از اجرای این دستور، می توانید از خط فرمان **نست** استفاده کنید. برای آزمایش این موضوع، این دستور را اجرا کنید :

```
nest --version
```

چند نکته :

- در دستور (**npm install -g ...**) ، می توانید به طور خلاصه به جای **install** از **i** استفاده کنید.
- پارامتر **-g** ، برای نصب کتابخانه ها به صورت سراسری در سیستم است و احتمالا نیاز به مجوز ادمین برای اجرا خواهد داشت. اگر از این پارامتر استفاده نکنید، کتابخانه ها در همان پوشه جاری در زیر پوشه **node_modules** نصب می شوند. برای کتابخانه هایی که در کل سیستم به آنها نیاز داریم و مستقل از پروژه باید نصب شوند از این پارامتر استفاده می کنیم.

اکنون همه چیز آماده است تا یک پروژه کوچک با نست ایجاد کنیم.

ساخت پروژه Hello World

برای شروع کار، یک پروژه با نام hello-project با دستور زیر در خط فرمان ایجاد کنید :

```
nest new hello-project
```

سوالاتی که پرسیده می شود را با مقادیر پیش فرض، جواب دهید. (اینتر بزنید)

حال با دستور **cd hello-project** وارد این پوشه شوید. پروژه را با دستور زیر اجرا کنید (از اینجا به بعد بهتر است پروژه را با **vs-code** باز کنید و دستورات را در خط فرمان آن اجرا کنید - منوی Terminal گزینه اول):

```
npm run start:dev
```

با این دستور، کدها کامپایل شده (از زبان ts به جاوااسکریپت تبدیل می شوند) و درون پوشه dist قرار میگیرند. اگر پیغام Nest application successfully started را مشاهده کردید، همه چیز آماده است و سرور محلی نودجی اس منتظر پاسخگویی به درخواست هاست.

آدرس <http://localhost:3000/> را در مرورگر باز کنید. باید پیغام Hello World را مشاهده کنید. درون پستمن هم یک کالکشن جدید با نام Hello ایجاد کرده، ریکوئستی با نام Hello و نوع GET و آدرس فوق ایجاد کنید. اینجا هم باید این خروجی را مشاهده کنید.

ساختار یک پروژه نست

قبل از ادامه کار، مروری سریع بر پروژه ای که ایجاد کرده ایم، خواهیم داشت.

فایل های اصلی پروژه :

package.json : این فایل، مشابه با تمام پروژه های نودجی اس حاوی لیست دستورات و کتابخانه های پروژه است. دستور شروع پروژه را می توانید در بین دستورات مختلف این فایل مشاهده کنید و ببینید که پشت صحنه چه چیزی اجرا میشود.

tsconfig.json : حاوی تنظیمات کامپایل کدهای تایپ اسکریپت است .

پوشه های اصلی پروژه :

node_modules : حاوی کتابخانه های نودجی اس پروژه است. البته اگر این پوشه پاک شود، کافی است دوباره در خط فرمان دستور **npm i** را اجرا کنیم تا به کمک فایل **package.json**، همه کتابخانه ها مجدداً دانلود و نصب شود.

src : پوشه کدهای پروژه

test : حاوی تست های پروژه

فایل‌های اصلی پوشه src :

پوشه src ساختار یک سرویس استاندارد نیست را دارد و بنابراین بهتر است با فایل‌های داخل آن آشنا شویم :

app.controller.ts 🚩

فایل‌های کنترلر، حاوی کدهای توابع API ما هستند و نقطه دریافت درخواست‌ها و ارسال پاسخ به کاربر هستند. کد کنترلر پیش فرض که با زدن آن عبارت Hello World نمایش داده می‌شود از قرار زیر است :

```
@Controller()
export class AppController {
  constructor(private readonly appService: AppService) {}

  @Get()
  getHello(): string {
    return this.appService.getHello();
  }
}
```

- دکوراتور @Controller قبل از یک کلاس ، به سیستم نست اعلام می‌کند که این کلاس، یک کنترلر است.
- سازنده این کنترلر حاوی یک متغیر از نوع سرویس AppService است. توابع اصلی و منطق کسب و کار را درون سرویس‌ها تعریف میکنیم و درون کنترلر، فقط از آنها استفاده میکنیم . یعنی معمولاً کدهای خاصی در کنترلر بجز صدازدن سرویس‌های مختلف (هر سرویس : حاوی توابع مخصوص به یک کار خاص است) نمی‌نویسیم. هر کنترلر می‌تواند از تعداد زیادی سرویس استفاده کند که همه آنها در بخش سازنده کلاس باید تعریف شوند.
- دکوراتور @Get : این دکوراتور اعلام می‌کند که این تابع، به درخواستهای GET پاسخ می‌دهد. آدرس این درخواست هم درون GET قرار میگیرد. فرض کنید ساختار فایل به صورت زیر است :

```
@Controller("/hello")
export class AppController {
  constructor(private readonly appService: AppService) {}

  @Get("/hi")
  getHello(): string {
    return this.appService.getHello();
  }

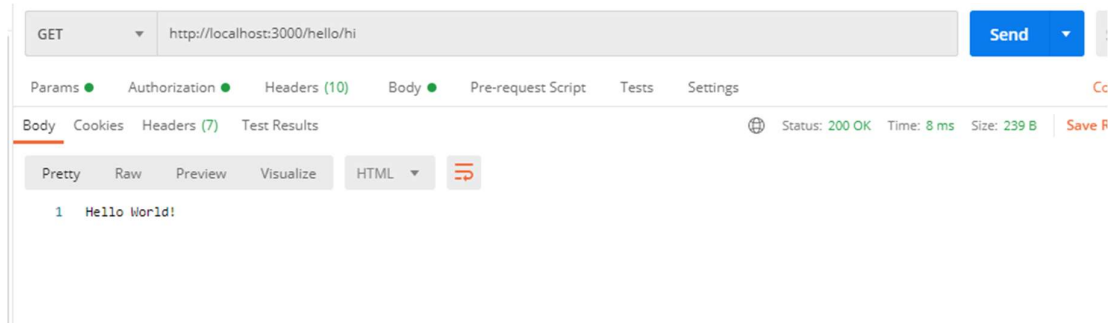
  @Get("/bye")
  getBye(): string {
    return this.appService.getHello();
  }
}
```

چون در دکواتور کنترلر اعلام کرده ایم که این کنترلر، آدرس hello را پاسخ می‌دهد، بنابراین هر یک از دو آدرس زیر که متناظر با هر یک از دو تابع GET است، عبارت Hello World را نشان می‌دهد:

<http://localhost:3000/hello/hi>

<http://localhost:3000/hello/bye>

(کافی است فایل کنترلر را ذخیره کنید. چون پروژه را با دستور `npm run start:dev` در حالت وچ اجرا کرده اید، سرور به صورت خودکار تغییرات فایلها را مانیتور کرده و ریستارت شده، تغییرات را سریعاً مشاهده میکنید.)

: app.module.ts

این فایل حاوی تنظیمات یک ماژول است. ماژول هم واحد مدیریت و سازماندهی کلاس‌ها در نست است. از این فایل برای تعریف سرویس‌هایی که در کنترلرهای ماژول، استفاده می‌شود، سایر ماژول‌ها و کنترلرهای ماژول استفاده می‌شود. این فایل، علیرغم ساختار ساده‌ای که دارد، نقش بسیار حیاتی در نست ایفا می‌کند. فایل app.module.ts اصلی‌ترین ماژول کل پروژه است.

app.service.ts: این فایل حاوی سرویس اصلی برنامه است. همانطور که قبلاً اشاره شد، سرویس‌ها، کتابخانه‌های اصلی پروژه هستند و توابع مورد نیاز کنترلرها در آنها تعریف می‌شود. همانطور که می‌بینید این سرویس، یک تابع دارد که عبارت Hello World را برمیگرداند و درون کنترلر، فراخوانی شده است.

به عنوان آخرین دست‌گرمی، میخواهیم یک اندپوینت (در حقیقت یک Rest API) با متود POST ایجاد کنیم که نام و سال تولد کاربر را گرفته، سن او را محاسبه کرده و در پیام hello به او نشان دهد.

بهرتر است این کار را به کمک یک ماژول جدید تعریف کنیم که تمام توابع مرتبط با hello در آن تعریف شوند و نیاز به تغییر در ساختار ماژول اصلی پروژه نداشته باشیم.

دستورات زیر را به ترتیب برای ساخت ماژول، سرویس و کنترلر hello در خط فرمان وارد کنید (دقت کنید که حتما در پوشه اصلی پروژه نست باشید - پروژه اصلی را متوقف نکنید و یک ترمینال جدید در vs-code باز کنید):

```
nest generate module hello
nest generate service hello
nest generate controller hello
```

اکنون باید پوشه hello با ساختاری مشابه با ماژول اصلی برنامه مشاهده کنید.

درون پوشه hello یک پوشه با نام dto ایجاد کنید. به کمک dto ها، ساختار داده‌ها را برای دریافت اطلاعات و یا ارسال خروجی‌ها تعیین می‌کنیم.

قرار است سن و نام کاربر را به کمک این اندپوینت دریافت کنیم:

```
http://localhost:3000/hello/welcome (POST)
```

بنابراین نیاز به یک dto برای دریافت اطلاعات داریم (خروجی چون یک پیام متنی است نیاز به تعریف dto ندارد). فایل person.dto.ts را درون پوشه dto با محتوای زیر ایجاد کنید:

```
import { Length, IsOptional, Min, IsNumber } from 'class-validator';

export class PersonDto {
  @Length(3, 10)
  name: string;

  @IsNumber()
  @IsOptional()
  @Min(1960)
  year: number;
}
```

با تعریف این کلاس، مشاهده می‌کنید که سرور نسبت خطایی را گزارش می‌دهد که ماژول 'class-validator' را نمی‌شناسد. باید با دستور npm i class-validator آنرا نصب و به صورت لوکال در فایل‌های کتابخانه خود پروژه (پوشه node_modules) ذخیره کنید. دستور زیر اینکار را انجام می‌دهد:

```
npm i class-validator --save
```

دقت کنید که علاوه بر تعریف دو فیلد نام و سال تولد، ولیدیتورهای هم برای آنها تعریف کرده‌ایم که خود **نست** به صورت خودکار، چک می‌کند که ورودی و خروجی‌ها حتما این شرایط را داشته باشند وگرنه خطا تولید خواهد شد. این کار هم به کمک دکوراتورها (@) انجام میشود که نیاز به کدنویسی خاصی نداشته و بسیار انعطاف پذیر است. نام را بین ۳ تا ۱۰ کاراکتر و مینیمم سال تولد را ۱۹۶۰ تعریف کرده‌ایم و در ادامه، تست خواهیم کرد که این موضوع، توسط نست چک خواهد شد یا نه.

حال تابع welcome را در سرویس hello یعنی فایل hello.service.ts به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

```
import { Injectable } from '@nestjs/common';
import { PersonDto } from '../dto/person.dto';

@Injectable()
export class HelloService {
```

¹ <https://www.npmjs.com/package/class-validator>

```

    async welcome(person: PersonDto): Promise<string> {
      // check if the user exists in the db
      let msg: string;
      if (person.year) {
        let current_year = new Date().getFullYear();
        console.log(`Welcome ${person.name} - your birthday is ${person
        .year}`)
        msg = `Welcome ${person.name} - you are ${current_year - perso
        n.year} years old!`
      } else {
        console.log(`Welcome ${person.name} - your birthday is Undefined
        d`)
        msg = `Welcome ${person.name} - your birthday is Undefined!!!`
      }
      return msg;
    }
  }
}

```

در کد فوق، ابتدا dto ساخته شده را ایمپورت میکنیم و سپس تابع welcome را با ورودی ای از نوع PersonDto و خروجی استرینگ، تعریف می‌کنیم. البته تابع را از نوع async تعریف کرده‌ایم که جزء نقاط قوت نودجی اس در مدیریت درخواست‌ها به صورت آسنکرون یا غیرهمگام است. خروجی توابع async از نوع Promise¹ است یعنی این تابع، قول میدهد یک خروجی از نوع رشته (در این مثال) به ما برگرداند اما ممکن است همان لحظه فراخوانی، این مقدار رشته ای، آماده نباشد (مثلا از دیتابیس بخواند و بعدا مقدار را به ما برگرداند. - سعی کردم خیلی خودمانی این مفهوم را توضیح دهم وگرنه از لحاظ فنی کمی پیچیده‌تر است -).

console.log هم برای مقاصد دیباگ برنامه در این کد، گنجانده شده است. دکوراتور Injectable هم به این موضوع اشاره دارد حال کافی است در کنترلر، این سرویس را تعریف نموده و تابع welcome را فراخوانی کنیم:

```

import { HelloService } from './hello.service'
import { Controller, Post, Body, Get, Header } from '@nestjs/common';
import { PersonDto } from './dto/person.dto';

@Controller('hello')
export class HelloController {

  constructor(
    private readonly helloService: HelloService,
  ) {}

  @Post('welcome')
  @Header('Content-Type', 'application/json')
  async sayWelcome(@Body() personDto: PersonDto): Promise<{data : String}> {
    > {

```

¹ <https://basarat.gitbook.io/typescript/future-javascript/promise>

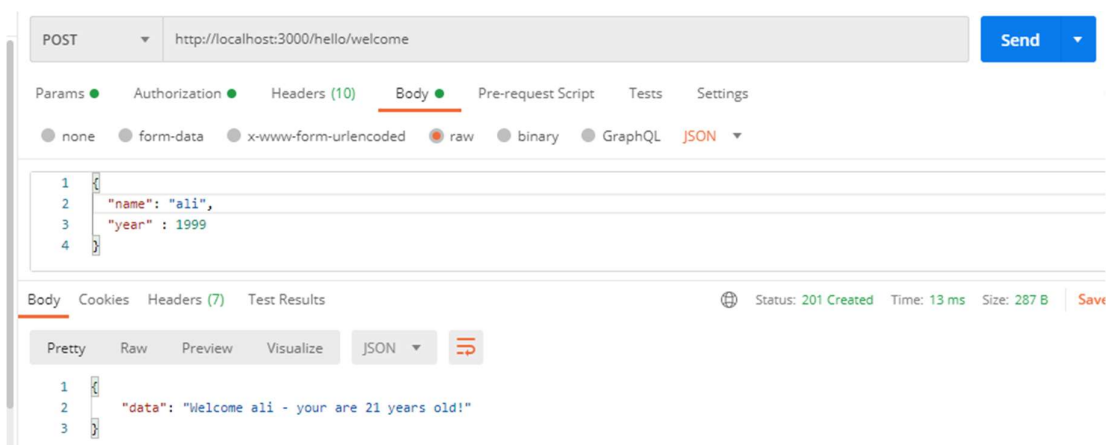

```

    let msg = await this.helloService.welcome(personDto);
    return {data : msg};
  }
}

```

خروجی تابع sayWelcome را به صورت جی‌سان تعریف کردیم که به دنیای واقعی نزدیک‌تر باشد (بهبتر است برای این موضوع هم یک Dto در همان فایل person.dto.ts تعریف کنیم و نوع خروجی را برابر <WelcomeDto> promise قرار دهیم).

حال می‌توانیم با پستمن، خروجی کار را مشاهده کنیم :

می‌توانید سن را از ورودی حذف کنید و چک کنید که خروجی مورد نظر، تولید می‌شود یا نه. طول رشته را دو حرفی و یا سال تولد را زیر ۱۹۶۰ وارد کنید و مجدداً خروجی را تست کنید.

همانطور که می‌بینید خطاهای ورودی، چک نمی‌شوند. دلیل آنهم این است که باید فرآیند اعتبارسنجی را به پایپ‌لاین پردازش داده‌ها (pipes) در فایل main.ts داخل تابع bootstrap به صورت زیر اضافه کنیم:

```

import { ValidationPipe } from '@nestjs/common'

async function bootstrap() {
  ...
  app.useGlobalPipes(new ValidationPipe()); // This Line Must Be Added
  ...
}
bootstrap();

```

یادتان نرود که پکیج class-transformer را هم حتماً نصب کنید.

حال همین خروجی را با روش GET تولید می‌کنیم:

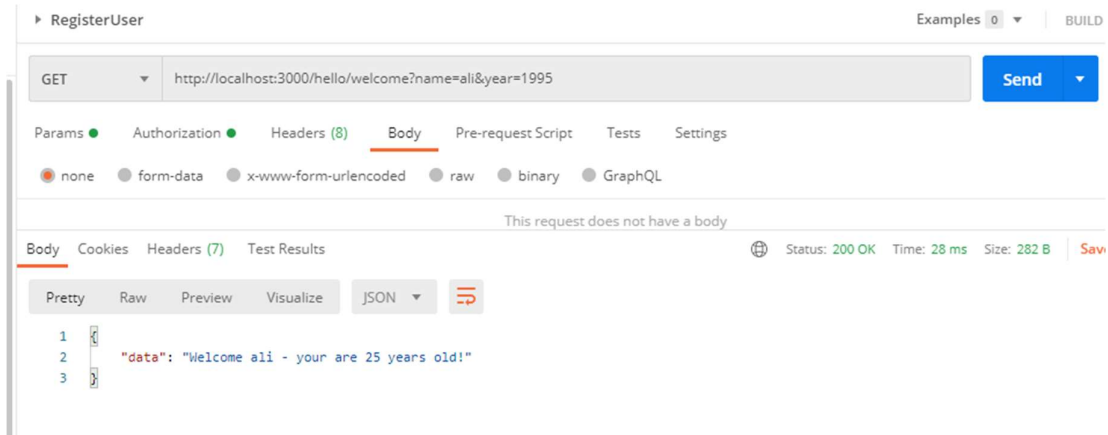
```
@Get('welcome')
```

```

    async sayWelcome2(@Query('name') iName, @Query('year') iYear): Promise<
{data : String}> {
    let msg = await this.helloService.welcome({name : iName, year : iYear});
    return {data : msg};
}

```

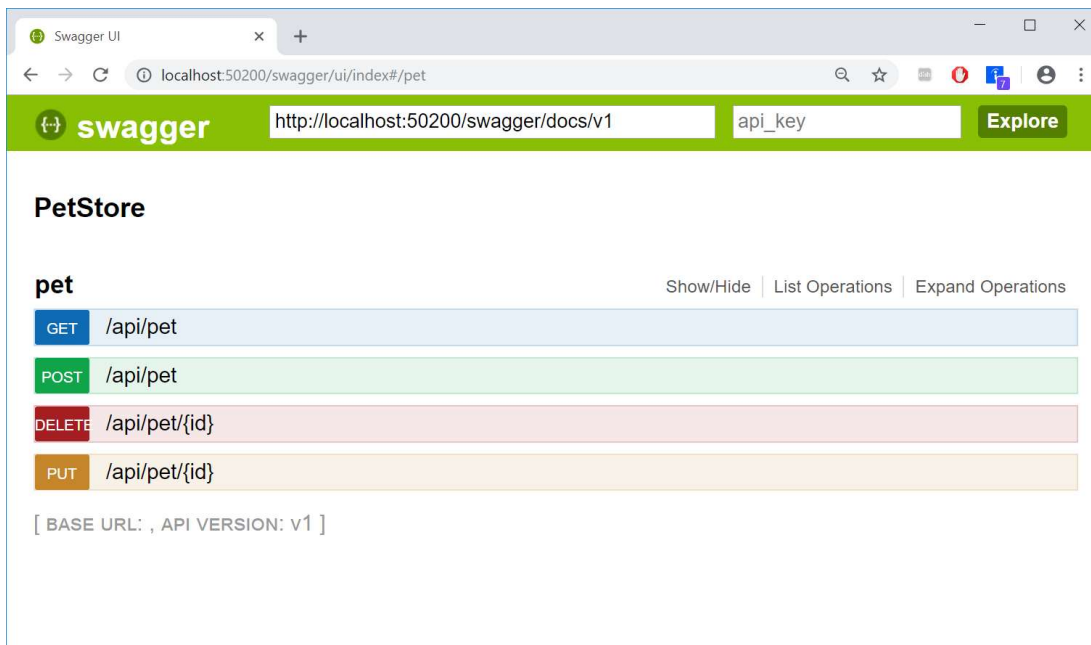
و به کمک پستمن این درخواست را ارسال می‌کنیم:

افزودن OpenApi به پروژه

برای مستندسازی توابع پروژه های بک اند، یکی از بهترین گزینه ها استفاده از swagger یا همان OpenApi است. به کمک سواگر^۱، به راحتی می توانیم لیست توابع را در اختیار سایر تیم ها بگذاریم و امکان تست و بررسی و مشاهده مستندات آنها را در خود پروژه فراهم کنیم.

نمونه ای از خروجی سواگر را در زیر مشاهده میکنید:

نکته: پروژه های نرم افزاری امروزی، اکثرا مبتنی بر وب و متشکل از دو بخش کاملا مجزای بک اند و فرانت اند هستند. سواگر به راحتی ارتباط بین این دو بخش را فراهم می کند و توصیه می کنم در تمامی پروژه های بک اندی خود، حتما از آن استفاده کنید.

برای افزودن سواگر به پروژه فوق، ابتدا کتابخانه زیر را نصب می کنیم:

```
npm install --save @nestjs/swagger swagger-ui-express
```

حال محتوای فایل main.ts را با کدهای زیر به روز می کنیم:

```
import { NestFactory } from '@nestjs/core';
import { SwaggerModule, DocumentBuilder } from '@nestjs/swagger';
import { AppModule } from './app.module';
```

¹ <https://swagger.io/>

```

async function bootstrap() {
  const app = await NestFactory.create(AppModule);

  const options = new DocumentBuilder()
    .setTitle('Cats example')
    .setDescription('The cats API description')
    .setVersion('1.0')
    .addTag('cats')
    .build();
  const document = SwaggerModule.createDocument(app, options);
  SwaggerModule.setup('api', app, document);

  await app.listen(3000);
}
bootstrap();

```

در دستور `SwaggerModule.setup('api', app, document);` تعیین می‌کنیم که برای دسترسی به سواگر از اندپوینت `api` استفاده می‌شود. بنابراین کافی است در مرورگر این آدرس را باز کنیم:

<http://localhost:3000/api>

اکنون می‌توانید لیست توابع پروژه را مشاهده کرده و در همین آدرس، آنها را با زدن دکمه Try It Out به ازای هر تابع، تست کنید و خروجی را همانجا مشاهده نمایید.

نکته: اگر پروژه شما، فقط بخش بک‌اند را شامل می‌شود بهتر است به جای اندپوینت `api` از بک اسلش استفاده کنید تا با رفتن به آدرس `localhost:3000` مستقیماً سواگر باز شود.

```
SwaggerModule.setup('/', app, document);
```

برای اینکه از امکانات کامل سواگر استفاده کنید، کنترلر `hello` بهتر است به صورت زیر درآید:

```

import { HelloService } from './hello.service'
import { Controller, Post, Body, Get, Header, Query } from '@nestjs/common';
import { PersonDto } from './dto/person.dto';
import { ApiResponse, ApiBearerAuth, ApiQuery } from '@nestjs/swagger';

@Controller('hello')
export class HelloController {

  constructor(
    private readonly helloService: HelloService,
  ) {}

  @Header('Content-Type', 'application/json')
  @ApiResponse({ status: 200, description: 'Say Hello!!!' })

```

```

@Post('welcome')
@Header('Content-Type', 'application/json')
async sayWelcome(@Body() personDto: PersonDto): Promise<{data : String}> {
  > {
    let msg = await this.helloService.welcome(personDto);
    return {data : msg};
  }

  @ApiResponse({ status: 200})
  @ApiQuery({
    name: 'name',
    required: true,
    type: String,
    // enum : ["All", "Browser", "Device"]
  })
  @ApiQuery({
    name: 'year',
    required: false,
    type: Number,
    description : `you can ignore this`
  })

  @Get('welcome')
  async sayWelcome2(@Query('name') iName, @Query('year') iYear): Promise<
{data : String}> {
    let msg = await this.helloService.welcome({name : iName, year : iY
ear});
    return {data : msg};
  }
}

```

در اینجا هم خروجی هر تابع را مشخص کرده ایم (اگر در حالت خطا کدی غیر از ۲۰۰ برمیگردانیم بهتر است اینجا مستند شود) و هم پارامترهای ورودی تعیین شده اند. اکنون اگر سواگر را مجدداً باز کنید، متوجه تغییر و امکانات بیشتری که برای ورود داده‌ها به شما داده شده است، خواهید شد.

برای اینکه ورودی دستورات POST هم مستند شود، توضیحاتی را باید به dto اضافه کنیم. فایل person.dto.ts را به صورت زیر تغییر دهید و مجدداً سواگر را چک کنید و این دفعه، نام و سن یک نفر را وارد کرده، تست کنید:

```

import { Length , IsOptional, Min, IsNumber } from 'class-validator';
import { ApiProperty, ApiPropertyOptional } from '@nestjs/swagger';

export class PersonDto {
  @Length(3, 10)

```

```
@ApiProperty({description:'Enter Your Name > ', minLength: 3, default: 'Ali',maxLength:10})

name: string;

@IsNumber()
@IsOptional()
@Min(1960)
@ApiPropertyOptional({ description: 'Optional', default:1998 , minimum:1960 })
year: number;
}
```

قبل از ادامه دستورکار و شروع کار با دیتابیس، توصیه می کنم مثال زیر را هم که به کمک لیست ها و بدون استفاده از دیتابیس، انجام شده است ، خودتان انجام دهید تا با جنبه های بیشتری از این فریمورک آشنا شوید.

<https://www.digitaOcean.com/community/tutorials/getting-started-with-nestjs>

نکته : در این مثال، هنگام بازیابی اطلاعات (خواندن لیست کتاب ها و یا یک کتاب خاص)، از متدهای ناهمگام (آسنکرون) استفاده شده است که قالبی شبیه زیر دارند :

```
getBooks(): Promise<any> {
    return new Promise(resolve => {
        resolve(this.books);
    });
}
```

که هنگام کار با دیتابیس های واقعی از این سبک، کمتر استفاده می کنیم و به جای resolve مستقیم (تعیین خروجی نهایی یک تابع با خروجی پرامیس)، نتایج را از دیتابیس می خوانیم. شما می توانید در این مثال، به جای استفاده از این حالت، در ابتدای تابع از کلمه *async* استفاده کنید (تا خروجی تابع به صورت خودکار از نوع پرامیس تعیین شود) و به صورت عادی، خروجی مورد نظر را برگردانید. در این حالت، عملیات *resolve*، به صورت پشت صحنه انجام شده و کدها خواناتر می شود (مراجعه کنید به این آدرس¹).

¹ <https://medium.com/jspoint/typescript-promises-and-async-await-b842b55ee3fd>

دستورکار اجرایی

برای این دستورکار، می‌خواهیم برای دو قابلیت برای فریلنسر و دو قابلیت برای کارفرما که در دستورکار اول دیتابیس آنرا طراحی کرده‌اید، پیاده‌سازی کنیم (فقط بخش بک‌اند و API). انتخاب این دو قابلیت به ازای فریلنسر و کارفرما برعهده خودتان است اما جداول مورد نیاز برای آنها (نام، فیلدها و روابط) را به صورت شفاف مشخص کنید. تمامی عملیات چهارگانه مورد نیاز برای مدیریت این قابلیت‌ها شامل ثبت، ویرایش، حذف و جستجو باید پیاده‌سازی شود.

به ترتیب کارهای زیر را انجام دهید:

1. دو تابعی که در کنترلر اصلی برنامه نوشته‌ایم را حذف کنید (تابع getHello و getBye) و فقط مازول hello را نگه دارید. چک کنید که سواگر به درستی بالا بیاید و خطایی در پروژه نباشد. در گیت‌هاب یک پروژه جدید با اکانت خودتان ایجاد کنید و کدهای نوشته شده تا این مرحله را به آن منتقل نمایید (بعد از ساخت پروژه در گیت‌هاب، راهنمای انتقال پروژه جاری به این پروژه را که بعد از ساخت یک پروژه خالی در گیت‌هاب نمایش داده می‌شود، در خط فرمان انجام دهید).

از این به بعد هم هر بخشی که کامل می‌کنید را کامیت کرده و در گیت‌هاب پوش کنید. خروجی اصلی شما در این دستورکار، همین پروژه گیت‌هاب شما خواهد بود و نمره شما کاملاً بسته به تعداد کامیت‌ها و تغییراتی که در هر مرحله از پروژه ایجاد کرده‌اید خواهد داشت.

2. در مرحله دوم، جدولی رسم کنید حاوی نام قابلیت و API مورد نیاز آن. نوع فراخوانی، ورودی و خروجی API شامل کدهای خطا حتماً مشخص شود. از آدرس زیر می‌توانید برای ساختن این جدول استفاده کنید:

<https://docs.microsoft.com/en-us/azure/architecture/best-practices/api-design>

توضیح اینکه برای طراحی *rest api* ابتدا باید *resource* مورد نظر را مشخص کنید و سپس عملیات چهارگانه مجاز بر روی آن ریسورس، به همراه کدهای خطا و خروجی مد نظر در هر حالت را جلوی آن ذکر کنید (مشابه با همان چیزی که سواگر به ازای هر ریسورس به شما نمایش خواهد داد و نمونه ناقص آن - بدون خروجی و کدهای خطا - در ابتدای مقاله فوق برای ریسورس *customer* آمده است). البته ممکن است براساس قابلیت انتخابی، به ازای یک ریسورس، توابع زیادی فراخوانی شوند و هر کدام، بخشی از کارکرد مورد نظر را پیاده‌سازی نمایند. بنابراین طراحی جدول API‌ها با الهام از مقاله فوق اما کاملاً بر اساس طراحی شما، باید صورت گیرد.

3. در مرحله سوم، می‌خواهیم کار با دیتابیس و typeorm را به صورت عملی انجام دهیم. می‌خواهیم برای موجودیت‌های کتاب، ژانر و کاربر، *endpoint* ها (*api* ها) ایجاد، ویرایش و حذف را بسازیم.

این بخش برای دست‌گرمی است و برای آشنا شدن شما با نحوه ساخت API بر اساس جداول در نظر گرفته شده است. دیتابیس اصلی و قابلیت‌های مورد نظر شما در گام ششم ساخته خواهد شد.

حال مراحل انجام یک پروژه دیتابیسی ساده را مطابق دستورالعمل زیر انجام دهید:

<https://codersera.com/blog/typeorm-with-nest-js-tutorial/>

در این راهنما، نیاز دارید یک پوشه db (حاوی کلاس‌های موجودیت و روابط بین آنها) بسازید و سه مازول زیر را تولید کرده و سپس به ترتیب، مراحل کار را انجام دهید. به ازای هر یک از سه مازول *genre.books* و *user* هر سه دستور زیر را در خط فرمان و در پوشه اصلی پروژه وارد کنید تا فایل‌ها و پوشه‌های لازم ساخته شود:

```
nest generate module books
nest generate service books
nest generate controller books
```

این مثال با دیتابیس ساده و محبوب SQLite پیکر بندی شده است. بعد از اتمام کار و انجام مستندسازی های لازم برای نمایش توابع ساخته شده در سواگر، شروع به وارد کردن کتاب و یوزر و ژانر نمایید و به کمک DBaver چک کنید که داده ها در دیتابیس database.sqlite که یک فایل در پوشه اصلی پروژه است وارد شده باشند. تا مرحله جاری را کامیت کرده و پوش کنید.

4. در مرحله بعد، دیتابیس پروژه را به پستگرس تغییر دهید. ابتدا لازم است دیتابیس در پستگرس بسازید و تنظیمات آن مانند نام دیتابیس، نام کاربری و پسورد را در فایل تنظیمات typeorm (ormconfig.json در پوشه اصلی پروژه) وارد کنید :

```
{
  "type": "postgres",
  "host": "localhost",
  "port": 5432,
  "username": "postgres",
  "password": "!ChangeMePlease!",
  "database": "todoapp",
  "entities": ["dist/**/*.entity{.ts,.js}"],
  "synchronize": true
}
```

تنظیمات فوق، برای نمونه ایجاد شده است و حتما نام دیتابیس و یوزر و پسورد خودتان را وارد کنید. دقت کنید که گزینه آخر، برابر true باشد تا هنگام راه اندازی پروژه و استارت سرور، به صورت خودکار، ساختار دیتابیس با فایل های موجودیت (فایل هایی که نام آنها به entity.ts ختم می شود) مطابقت داده شده و اگر نیاز به ساخت جداول، ارتباطات و حتی حذف یا تغییر ستونی در یک جدول باشد، به طور خودکار انجام شود. حال مجدداً پروژه را اجرا کنید. در این مرحله باید بتوانید همان کارهای قبلی را انجام دهید و این بار، داده ها در پستگرس ذخیره شود.

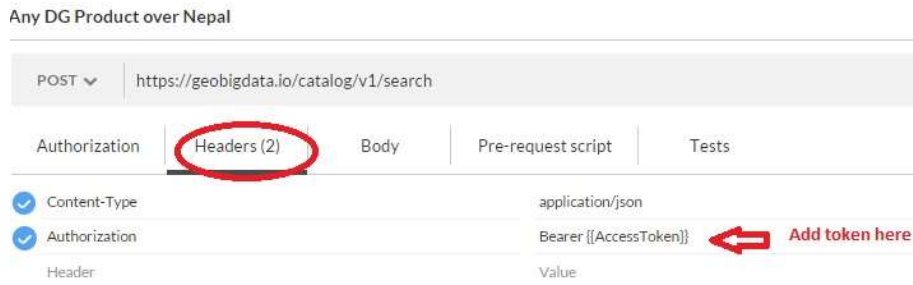
در این گام، توابع لازم برای حذف و آپدیت و اندپوینت های متناظر را هم به پروژه اضافه کنید. یعنی باید بتوانید در سواگر با اندپوینت DELETE و PUT، یک کتاب را حذف و یا آنرا ویرایش کنید. کارهای انجام شده را کامیت و پوش کنید.

5. در گام پنجم که کاملاً اختیاری و دارای نمره اضافه خواهد بود (۱۰ نمره مازاد بر ۱۰۰ نمره)، می خواهیم jwt یا احراز هویت از طریق جی سان را به پروژه اضافه کنیم. یعنی تنها افرادی که احراز هویت شده اند و یوزر و پسورد صحیح را وارد کرده اند، حق صدا زدن توابع را خواهند داشت. از راهنمای زیر که مستندات رسمی خود نست است، برای افزودن بخش احراز هویت به پروژه استفاده و نتیجه را کامیت کنید.

<https://docs.nestjs.com/techniques/authentication>

تغییرات خواسته شده در موجودیت و مازول یوزر را بر روی همین یوزری که ایجاد کرده اید، اعمال کنید.

در انتهای کار، پس از لاگین، یک کد دسترسی یا اکسس توکن تولید خواهد شد که برای فراخوانی توابع پروژه، این کد را باید در قسمت هدر وارد کنید. با پستمن، کافیت هنگام ارسال درخواست‌های POST یا GET یا ...، هدر را به صورت زیر تنظیم کنید:

به جای آکولاد مشخص شده در شکل، اکسس توکن را در اینجا کپی کنید و سپس تابع (مثلاً todos [GET]) را فراخوانی نمایید.

در سواگر هم برای فعال سازی احراز هویت، قبل از هر تابعی که باید کاربر برای فراخوانی آن، احراز هویت شود، دکوراتورهای زیر را قرار دهید:

```
import { ApiBearerAuth } from '@nestjs/swagger';
import { AuthGuard } from '@nestjs/passport';

@ApiBearerAuth()
@UseGuards(AuthGuard())
```

مثال کامل یک کنترلر که از سیستم احراز هویت **نست** استفاده می‌کند به شکل زیر خواهد بود:

```
@Controller("api/v1/shorten")
export class LinkShortenerController {
  constructor(private readonly shortenerService: ShortenerService) {}

  @Post('link')
  @Header('Content-Type', 'application/json')
  @ApiResponse({ status: 201, description: 'Short Code Generated Sucessfull' })
  @ApiResponse({ status: 409, description: 'Provided Code Already Exist' })
  @ApiBearerAuth()
  @UseGuards(AuthGuard())
  async create(@Req() req: Request, @Body() createShortLinkDto: CreateShortLinkDto): Promise<LinkInfoDto> {
    const user = <UserDto>req.user;
    console.log(`User : ${user}`)
    return this.shortenerService.create(user, createShortLinkDto);
  }
}
```

}

بعد از اینکه احراز هویت را برای تمام توابع به غیر از ثبت نام کاربر و لاگین، فعال کردید، پروژه را کامیت و تغییرات را پوش کنید.

6. حال به عنوان آخرین گام، دیتابیس لازم برای چهار قابلیت در نظر گرفته شده (فریلنسر/کارفرما) را بر اساس جدول ریسورس‌های مرحله دوم ایجاد کنید. یک مازول با نام **jobseekers** ایجاد کنید، سرویس و کنترلری هم به همین نام ایجاد نمایید. موجودیت ها و روابط آنها را در پوشه **db** (داخل پروژه اصلی) تعریف کنید. در مازول **jobseekers** یک پوشه **dto** ایجاد کرده و تمام **dto**های لازم را در آن قرار دهید. سپس به تکمیل کدها (ابتدا توابع سرویس ها را بنویسید و سپس به سراغ کنترلرها بروید)

بعد از تست تمامی قسمت ها در سواگر، پروژه را کامیت نمایید.

این مثالها می تواند به شما در انجام این مرحله ، کمک کند :

<https://hackernoon.com/how-to-create-your-first-nestjs-app-jp143t8y>

<https://codeburst.io/typeorm-by-example-part-1-6d6da04f9f23>

https://github.com/smbanaie/urlshortener_nestjs

7. گزارش کار شما باید شامل آدرس فایل گیت به همراه توضیح مختصر هر مرحله باشد . هر مرحله نهایتا نصف صفحه نیاز به توضیح خواهد داشت. **این پروژه هم حتما باید تک نفره باشد.**

سعی کرده ام تا حد امکان، پروژه بسیار ساده ای طراحی کنم که در بیرون از دانشگاه هم کاملا برای شما مفید و کاربردی باشد. موفق باشید.